

Mouzovský Zurnál

4
1999

Informační servis 2

Informace o tom, co bylo, je a bude.

Pila 3

Něco o pile a práci s ní.

Po stopách historie 4

14. ročník akce Návrat.

Palačinky 10

Jak se na táboře dělají palačinky.

Ohlédnutí (2) 11

Rozhovory s bývalými hlavními vedoucími.

Bavíme se na náš účet 12

Slavné výroky a kompromitující fotografie.

O pile a práci s ní se dočtete na straně 3.

Zdání klame, v tomto případě se nejedná o cvičení regulovčků, ale o Jakobovu gymnastickou sestavu s kužely. Další zvláštnosti na straně 12.

Na straně 4 začíná reportáž ze 14. ročníku akce Návrat.

Co bude dneska k večeři? Palačinky? Jaké problémy přináší výroba palačinek ve velkém, čtete na straně 10.

INFORMAČNÍ SERVIS

Výpravy 1999

18. prosince

Výpravy 2000

8., 22. ledna

5., 19. února

18. března

1., 15., 29. dubna

květen - družinové výpravy

10., 24. června

Další akce 1999

11. prosince

Uzlařská regata

23. prosince

vánoční besídka

Další akce 2000

27. února - 4. března

zimní tábor na Tolštejně

(předběžně bez záruky)

6. května

Vlajková hra

27. května

3. ročník Třístovky

KRÁTCE

Zatěžkávací zkouška

Minule jsme psali o stavbě nového mostu. Na podzim při sjíždění Vavříneckého potoka prošel zatěžkávací zkouškou, ve které obstál se ctí. Nejenže bez problémů odolával vodnímu živilu, ale navíc jej nebylo nutné částečně demontovat, jak se původně uvažovalo, protože vodní hladina byla dostatečně nízká, aby pod mostem vodáci bezpečně projeli. Skončilo tedy období pravidelné likvidace lávky a její obnovování.

Uzlařská regata

V sobotu 11. prosince 1999 od 13 hodin pořádá Průzkumník v tělocvičně kolínského gymnázia závod ve vázání šesti základních uzlů.

Soutěž je organizována jako závod jednotlivců, kteří budou rozděleni do těchto věkových kategorií:

Plavčíci: 0 – 11 let
Lodníci: 12 – 14 let
Kadeti: 15 – 17 let
Mořští vlci: 18 let a více

Pro jednotlivé kategorie byly stanoveny následující časové limity: plavčík - 2,5 minuty, lodník - 2 minuty a ostatní 1 minuta. Jako doprovodný program proběhne Uzlařská regata naslepo.

Rok 2000

Tak už se to blíží, za několik dní vstoupíme do závěrečného roku 20. století a 2. tisíciletí. Máme se bát dvojky na začátku letopočtu? Proč? Spíš se braňme tomu, aby nás ovládla technika způsobem, jaký popisuje humorně laděná povídka, která koluje na Internetu, a kterou si můžete na této stránce přečíst. Když se ale nad ní zamyslíte, zjistíte, že je to spíš horor s velice reálným základem.

Pohled do blízké budoucnosti

Píše se rok 2003, rok vítězného tažení operačního systému Microsoft Windows CE do našich obývacích, kuchyní i ložnic a už i my máme doma několik zařízení nové generace. Po cestě z práce domů jsem dostal chuť na hranolky a koupil si jich pytlík, těšíc se na dobrou večeři. Příprava měla být snadná a jednoduchá - naše fritéza je vybavená poslední verzí operačního systému, pochopitelně včetně pěti nejdůležitějších softwarových záplat. Osud tomu však chtěl jinak.

Položil jsem pytlík s hranolkami na linku, zapnul přístroj pomocí tlačítka *Zažehnout* a už po necelých třech minutách (můj osobní rekord, měl jsem skutečně hlad) a dvou resetech (znáte to, klasický trojhrmat Ctrl + Alt + Hranolek) jsem z menu vydoloval program fritování. A kruciš, v tom spěchu jsem zapomněl odpojit fríťák z lokálního Microsoftu Kitchenetu. Ta mrcha to stihla, spojila se s ledničkou a zahlásila:

„Jste si jist, že chcete fritovat hranolky, když v lednici žádné nemáte?“ a nabídl mi tlačítka *Ne* a *Storno*. S odevzdaným povzdechem vkládám hranolky do ledničky, zavírám dveře, čekám pět vteřin, až blikne zelená kontrolka, signalizující aktualizaci databáze potravin v Kitchenetu a vytahuji pochoutku zpět.

Po dalším startu už fritéza neprotestovala a na jejím displeji konečně naskočil známý „Průvodce fritováním“. Pravda, těsně po záruce přestala fungovat vestavěná váha a hned po ní se odebral do věčných lovišť i scanner, takže mne navíc čekaly kroky „Nakreslete typický tvar hranolku“, „Zadejte počet hranolků“ či „Určete délku nejdelšího a nejkratšího hranolku“, ale na to už jsem byl připravený - odhad mám skvělý a navíc jako jediný z rodiny celkem obstojně kreslím, takže napůl syrové a napůl spálené hranolky jsme měli zatím pouze dvakrát.

Mnohem větší obavy jsem měl z neblaze proslulé databáze olejů. Svoji drahou ženu jsem už sice naučil kupovat na její vkus poněkud předražené flašky s logem „Microsoft Kitchen 2000 compatible“, ale jeden nikdy neví, zrovna včera jsem ve špajzu zahlédl novou láhev Lukany a nebyl jsem si jist, zda se nejednalo o nějakou levnější noname verzi? Bohužel mé tušení bylo správné a na displeji se proto vynořila obávaná hláška „Neočekávaná chyba při detekci oleje, aktualizujte prosím seznam ovladačů a spusťte průvodce fritováním znovu.“

Ještě že olej byl v novém balení, které mívá ve špuntu mikročip s ovladačem. Špunt, proboha, kde je ten špunt?! Určitě bude v šuplíku. V šuplíku bylo mnoho špuntů, máme moderní domácnost. Po deseti minutách, kdy jsem na snímač fritézy přiložil dva tucty mikročipů ve vršcích ze sirupů, moštů, piv a minerálek jsem propadl totální beznaději. Pravda, jeden z moštů označil Microsoft Fritéza CE za kompatibilní s obecným rostlinným olejem, ale po loňské zkušenosti s kuřecími prsíčky na octu už má důvěra v odhady fritézy značně poklesla.

Vypnul jsem proto strojek, jak jinak než pomocí tlačítka *Zažehnout*, a hladově si namazal osvědčený chleba se sádlem. Domácí sádlo bez identifikačního čipu máme od rodičů a starý nemoderní nůž jsme našťásti ještě nevyhodili. I když, při vytahování sklenice se sádlem z ledničky se mi na její dvířka promítla za zvuků rolniček reklama na nový kráječ na chleba kompatibilní se sadou Microsoft Kitchen 2000. Prý mimo krájení umí navíc vyřezávat betlémy z překližky.

Nouzovský Žurnál, ročník XIII, číslo 4 vyšlo 9. prosince 1999 v Kolíně - uzávěrka 5. prosince 1999

foto: Šed'a, Jaruška, Blond'ák, archiv Průzkumník

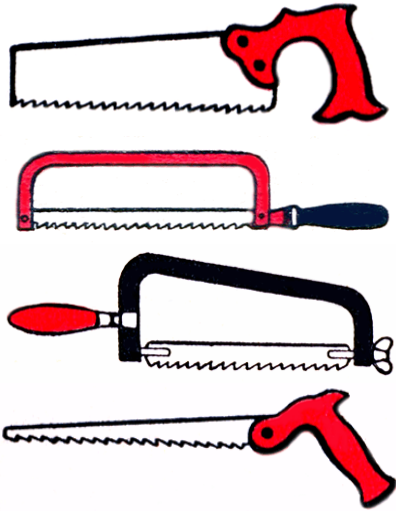
číslo 1 vyjde 16. března 2000

Internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

E-mail: info@pruzkumnik.cz

PILA

Druhů pil je mnoho a mají různé tvary, jak už napovídají jejich lidová jména, jako například *ocasnice*, *kořenářka*, *stromka*, *zlodějka*, *čepovka*, atd.

Běžné jednomužné pilky pro různé druhy práce

V každém táboře i ve venkovských domácnostech se nachází obyčejná *oblouková* pila. Někde možná ještě mají starou pilu napjatou v dřevěném oblouku, který se čas od času unaví a pilu je pak potřeba znovu vypnout. Dnes jsou běžné celokovové obloukové pily s listem napínaným pákou, kterou po práci uvolníme. Pilu po práci pověsíme, aby na zemi nevlhla. Ozubený list občas namažeme olejem a zuby vyhneme do stran, aby měly *rozvod*. Řez dřevem je vždycky širší než list pily. Obloukovými pilami proto řežeme nahrubo dříví tam, kde nezáleží na přesnosti řezu.

Pro přesnější práci se používají truhlářské *rámové* pily, hlavně na řezání prken. Rám skláníme k listu asi o 30 stupňů, což snadno provedeme dřevěnými držadly. Řežeme jen přiměřeným tlakem, po práci povolíme vypínací páku zasazenou do provazu, nebo páčku u pil kovových. Na palivové dříví je rámovka škoda, to je práce pro obloukovou pilu.

Jednomužné pily řežou pouze v jednom směru, dvoumužné pily, určené pro dva, řežou oběma směry. Poznává se to i podle zubů. Pily, které řežou oběma směry, mají zuby symetrické, zatímco pily jednomužné mívají zuby v jednom směru více sešikmené. Obloukovka je pro dva, ale

díky pevnému rámu s ní může pracovat i jeden.

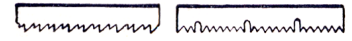
Pravou dřevorubeckou pilou je dvoumužná *kolébka* nebo *břichatka*, tou porážíme a řežeme silné stromy. Nemá napínací rám, tahá se střídavě za dvě krátká dřevěná držadla. Pilový list má délku kolem půldruhého metru a výšku 10 až 15 cm. Někdy je to mistrovský výrobek z ušlechtilé oceli, najdou se umělci, kteří na něj hrají smyčcem jako na housle. Dobře se řeže s kratšími břichatkami, kterým se říká *kaprovky*.

Obyčejné pily mají trojúhelníkovité zuby, vyhnuté do rozvodu, neboli do šraňku. Ozubení je někdy přerušováno pravidelnými mezerami pro vypadávání pilin. Pilinové mezery má také korunkové ozubení. Existují také zuby hoblovací nebo tvaru písmene M.

Ve dvou řežeme tak, že pouze taháme pilu k sobě, nesmíme ji tlačit od sebe k partnerovi. U břichatky či

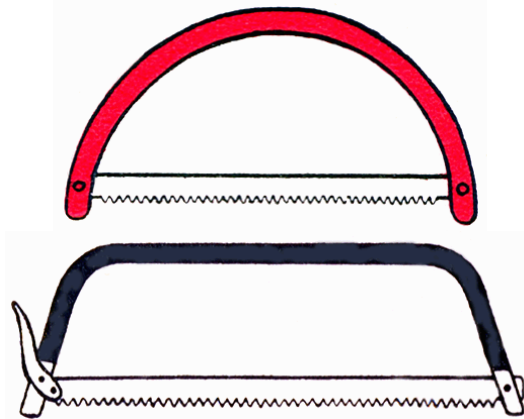
kaprovky je pohyb mírně houpavý, kolébavý, chce to cvik a hlavně souhru. U všech pil a pilek musíme dbát na to, aby řezané dřevo nesvíralo list.

Řezání a štípání dříví je zdravou prací i sportem, pokud zrovna neholdujete kruhovými pilami, cirkulárkám. Právě cirkulárka je největším zlodějem prstů.

Různé typy pilových listů (vpravo s mezerami pro vypadávání pilin)

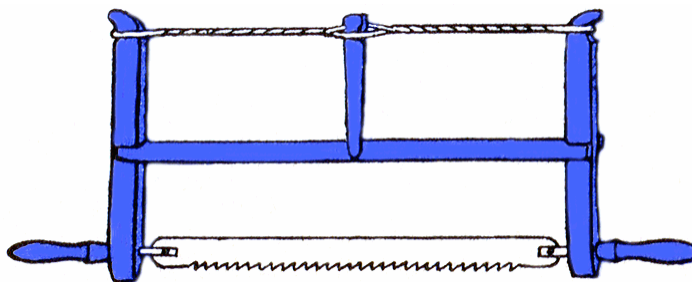
Podle knížky F. A. Elstnera *Dobrodružnou stezkou*

Obloukovka s dřevěným a kovovým rámem

Břichatka nebo kaprovka

Rámovka pro truhlářskou práci

PO STOPÁCH HISTORIE

14. ročník akce Návrat

(vypráví Šeďa)

V půlce září ohlásil Marian konání 14. ročníku akce Návrat v termínu 8. - 9. října. Jenže se trefil přímo do výpravy. Pak vyšlo najevo, že Blondák mu nahlásil špatně termíny výprav. Marian tedy posunuje konání akce o týden vpřed na noc ze soboty 2. na neděli 3. října. Sraz je v 18:30. Kosa má prý problémy s avii i se sebou, takže se pojedou osobními auty.

Finanční požadavky jsou 30 Kč na benzín, 50 Kč pro případ ztroskotání. Co z toho vyplývá? Těžko říct, indicie letos nejsou, jen Slon tvrdí, že něco tuší.

V sobotu 2. října v 18:30 se v klubovně scházejí účastníci 14. ročníku akce Návrat. Marian vybírá

peníze a občanky a tváří se, že letos se dvojice budou losovat. Někteří to schvalují, někteří jsou proti, ostatním je to celkem jedno.

Kosa i jeho avia jsou nakonec v pořádku, navíc je tu se svojí avii i Čert s Kozou jako navigátorem, takže se nebudeme mačkat a vše půjde rychleji. Marian si nás shromažďuje venku a tam určuje, kdo pojedou s Čertem a kdo s Kosou.

Vydáváme se na cestu. Kosova avia má opravenou plachtu. Bohužel, protože pod ní netáhne a tím pádem se špatně větrá. Marian Kosovi naviguje a chystá obálky výsadků. V obálkách je mimo jiné také zpráva o cíli cesty, která vypadá takto:

O naši dezorientaci se Kosa stará

důkladně. Najíždí na kolínský kruhový objezd a dobrých pět minut nás po něm vozí. Pak odbočuje stranou, objíždí blok domů a znovu na kolotoč. Hrozně nás to baví. Když konečně vyjíždíme jedním směrem pryč, je nám úplně jedno jakým, hlavně že už se to netočí.

19:52 - Čert má na starosti bližší polovinu výsadků. Ten první tvoří Lucie a Vejd'a. Jsou vysazeni ne daleko Chocenic.

20:01 - Dáša a Lenka jsou vysazeny uprostřed pustiny. Kde nic, tu nic. Vydávají se z kopce dolů.

20:06 - První výsadek z Kosovy avie tvoří Anča a Janinka. Slon vykukuje ven.

„Jé, já jsem něco viděl!“ hlásí.

„Zalez!“ zahání ho dovnitř Marian.

Slon viděl červená světla českokobrodských vysílačů. Jeho teorie o cíli na Brécově chatě ve Lštění dostává povážlivé trhliny. Janinka a Anča oba vysílače také zaregistrovaly.

„Tudy nechoďte,“ radí Kosa, „tam byli ožralové.“

Avia odjíždí a zanechává je na úzké asfaltové silnici samotné. Po chvíli nacházejí ukazatel Chrástany 2 km. Jdou tedy tam.

20:08 - Vysazeni jsou Čombe a Mejla na kopci u Cerhenic. Orientují se v terénu především pomocí právě projíždějícího osobního vlaku na trati Praha - Kolín. Vydávají se do Plaňan.

20:20 - Další výsadek tvoří Šárka a Tomáš. Jejich první styk s civilizací je na místě, kde se všichni stejně nakonec setkáme - na hřbitově. Pomocí hřbitova se orientují a vyrážejí správným směrem na Přistoupim.

20:27 - Je tu výsadek z Čertovy avie - Jaruška a Kesťa. Vydávají se k nejbližší vesnici.

20:30 - Šárka a Tomáš jsou v Přistoupimi. Další kontakt s civilizací a zorientování podle jízdního řádu. Překvapuje vzdálenost 19 km do Kouřimi.

- Lucie a Vejd'a jsou v Li-

„Ó moji milí bratři a synové i muži země české. Nezapomenu nikdy, že jsem z vašeho plemene. Proto nechci od vás odejít tak daleko, abyste nevěděli vy o mně a já o vás. Dám vám znamení, abyste věděli, v kterých končinách zarazíme. Třetího dne po našem odchodu vystupte na Říp, ještě než denice vyjde. Já té chvíle zapálím v lese veliký oheň a kde uvidíte blesk ohně a dýmu kouření, tam znejte mé osazení.“

Když pak řečeného dne před úsvitem vstoupili na temeno Řípu a kolkolem se rozhlíželi, spatřili mezi východem a polednem v mlhavé dáli rudou záplavu, pronikající hustým šerem, po nebi rozlitou. Jak se rozednilo, viděli v těch stranách černavé mraky pod zářícím nebem, to dým nesmírného ohně, jež vojvoda s čeledí svou zapálil. V těch místech také Lech zůstal a hned počal hrad stavěti, jež velkými valy osypali a od toho kouření prý Kouřim nazvali.

STARÉ POVĚSTI ČESKÉ

Alois Jirásek

Takže už víte, kam máte jít, i když nevidíte na obzoru mohutnou zář a dýmy veliké.

Vaším cílem je velký balvan nebo spíše skalka nazývaná Lechův kámen,

který leží na žluté turistické značce vedoucí z města na vrchol hradiště. Zde zavěste na blízky keř koženou známku s písmenem vašeho výsadku a obraťte své kroky do města a hledejte hospodu, kam chodili starý a prostřední Bajza hrát kulečnick ve filmu Bylo nás pět. Restaurace se v reálu jmenuje Sokolovna a zde bude vašemu putování konec a i čas se zde zastaví.

Taky jste našli v obálce kartičky na památku a stravenky, které si proměňte ve výše uvedené krčmě.

Šťastnou cestu přeji
Marian + Kosa + Čert

bodřicích a protože Vejďa to tady zná, jak své boty, vydávají se přímo zkratkou přes pole do Dolních Chvatlin. To sice nebyl zrovna nejlepší tah, protože přes Bošice by to bylo mnohem blíž, ale dělá to aspoň dobrý dojem.

- Dáša a Lenka jsou ve Velimi, ale tam se jim to nezdá. Po zralé úvaze se vracejí zpět, odkud přišly.

20:34 - Slon a Blondřák jsou vysazeni u obce Truba nedaleko Kostelce nad Černými Lesy. Blondřák jakožto studovaný historik zná Kouřim velice dobře, a tak plní optimismu vyrazí do Kostelce.

20:35 - Káťa a Ještěrka jsou vysazeny u Žher. Kudy teď? Jdou si tedy odskočit a kudy to teče, tam jdou, tedy z kopce.

20:45 - Vysazeni jsou Sysel a Tom. Všechna světla jsou hrozně daleko. Vydávají se neurčitým směrem přes pole, ale pak se raději vracejí na silnici. Nicméně je tento výlet stál asi 1 km.

- Jaruška a Kestřa jsou v Tatcích. Nacházejí se na silnici 334, která vede přímo do Kouřimi. Směrovka hlásí 12 km.

- Slon a Blondřák jsou v Kostelci nad Černými Lesy. A zde se dopustili osudové chyby, protože se příliš spolehli na svoji paměť. Místo na Zásmuky se vydali směrem na Český Brod. Zatím o tom nevědí.

- Janinka a Anča pozorují, že se k nim blíží velké auto, vypadá jako Čertovo. Skáčou do příkopu a koukají, kdo to jede. Byl to Čert, který se vrací do Kolína. O chvíli později Janinka a Anča procházejí Chrášťany.

20:52 - Je tu předposlední výsadek. Ven jde Martina a já. Marian nám předává obálku a avia odjíždí. Všude kolem nás je tma a pusto jen v dáli na obzoru jsou vidět světla civilizace. Začátek je vždycky nejtěžší a mnohdy rozhoduje o výsledku. Loni jsem se o tom přesvědčil, když jsme vyrazili na druhou stranu a pak to horko těžko doháněli.

Premýšlíme co s tím, ale není podle čeho se rozhodnout. Oblaha je zatažená, fouká vítr.

„Nevíš jakej směr větru hlásili v předpovědi počasí?“ ptám se Martiny.

„To nevím.“

Nakonec jsme zvolili směr, ve kterém byla v dálce vidět světla.

21:00 - Poslední výsadek tvoří Ještěr, Zbyněk a Honza. Jsou vysazeni nedaleko Výžerek a vydávají se do Nučic.

- Šárka a Tomáš jsou ve Kšelech. Radostná zpráva, jdou správným směrem. Rozhodují se, že ve 21:30 si dají svačinu.

- Jaruška a Kestřa procházejí Skramníky. Pořád rovně za norem, je to nuda. Těsně před nimi jsou Káťa a Ještěrka. Do Kouřimi pouhých 10 km.

- Lucie a Vejďa si na nudu nestěžují. Z Dolních Chvatlin pokračují opět přes pole na křižovatku Svojšice - Zásmuky, Horní Chvatliny - Mlékovice.

21:07 - Sysel a Tom jsou v Konojedech, ale nic jim to neříká. Směr Oleška je jim však už známý, takže vpřed.

21:08 - Došli jsme do Nučic. Na křižovatce nás vítá směrovka Kouřim 9 km. Že by to bylo až takhle jednoduché? Křižujeme silnici Kostelec nad Černými Lesy - Uhlířské Janovice a pokračujeme dále.

21:15 - Čombe a Mejla jsou v Plaňanech a pokračují na Kouřim přes mimoúrovňovou křižovatku se silnicí Praha - Kolín.

- Janinka a Anča dorazily na křižovatku se silnicí Kolín - Praha. Směrovka ukazuje Kolín 19 km, Praha 37 km, Lipany 2 km. Lipany jsou nejbližší, takže jdou tam.

21:22 - Nučicemi procházejí Ještěr, Zbyněk a Honza. Cedule ukazují jasně směr Kouřim, vydávají se za námi. Ještěr cítí příležitost a přidává do kroku.

21:30 - Káťa a Ještěrka si v Chotouni dávají na zastávce pauzu na svačinu a tu kolem procházejí Jaruška a Kestřa.

- Slon a Blondřák na křižovatce před Krupou zjišťují svůj omyl a odbočují na Svatbín.

- Lucie a Vejďa jsou v Mlékovicích a pokračují do Toušic.

- Dáša a Lenka došly k hlavní silnici. Očekávají ukazatel Kouřim, ale mají smůlu. Jsou tu jen dva směry. Kolín a Praha. Po zralé úvaze se vydávají na Prahu.

- Sysel a Tom jsou v Nučicích a zde už je ukazatel Kouřim. Po-

kračují do Olešky.

21:41 - Procházíme Oleškou a křižujeme hlavní silnici Praha - Kutná Hora. Ukazatel hlásí Kouřim 6 km. Vše probíhá skvěle, nálada je výborná. Po chvíli však dochází k neobyčejnému jevu. Těžko tomu lze uvěřit, ale aniž jsme si toho všimli, podklouzla pod námi celá zeměkoule a jakýsi neznámý jev s námi smýkl prostorem. Zkrátka na křižovatce těsně za Oleškou nacházíme ukazatel Kouřim 7 km. Země je kulatá zpívá Pepa Nos. Kdo jde pořád dopředu, octne se vzadu.

V kopci nad Oleškou se náhle vedle nás objevují tři mlčenlivé postavy. Ještěr, Zbyněk a Honza si to rázují k cíli takovým stylem, že na nás na chvíli padá deprese z toho, že budeme poslední. Ale co, my si to aspoň na rozdíl od nich užijeme.

21:45 - Čombe a Mejla jsou v Žabonosech a jdou přes devatero železničních přejezdů na Kouřim.

21:50 - Šárka a Tomáš jsou ve Hříbech, ale slíbenou svačinu ještě neměli. K té dochází až teď. Nacházejí červenou turistickou značku, která vede přes pomník bitvy u Lipan do Kouřimi. Po červené se však nevydali, protože ji ztratili a museli ji hledat. Napojili se na silnici, o níž se domnívali, že po ní červená značka vede. Po deseti minutách chůze v prudkém větru je však naděje začala opouštět, když tu se červená značka objevila.

- Jaruška a Kestřa přecházejí hlavní silnici Praha - Kolín. Kouřim se nezadržitelně blíží. Káťa a Ještěrka jsou asi 15 minut za nimi.

22:00 - Lucie a Vejďa jsou v Toušicích a odtud už je do Kouřimi kousek.

- Slon a Blondřák prošli Svatbínem a už vidí směrovku Kouřim 9 km. Striktně se drží silnice a do experimentů se nepouštějí.

- Janinka a Anča procházejí Lipany. Směr Kouřim je jasný. Přes Borek a Třebovlí - Hlaváčovu Lhotu.

22:05 - Dáša a Lenka jsou v Žabonosech. Konečně ukazatel Kouřim. Ještě 6 km.

22:09 - Jsme v Králce. Před námi rázují ti tři šílenci a pomalu mizejí z dohledu.

- Sysel a Tom jsou v Olešce. Blíží se Kouřim je popohání.
- 22:15 - Hned za Králkou je Bulánka. Martina předčítá ještě jednou Marianovu zprávu, abychom se správně naladili na závěrečnou etapu. Na Lechově kameni jsem kdysi byl, ale pamatuju si jen, že je to na kopci. Ani si vlastně nejsem jist, jestli to byl Lechův kámen.
- Jaruška a Kest'a jsou v Třebovli. Z dlouhé chvíle tuto obec překřtili na Tři koule.
- 22:31 - Šárka a Tomáš došli do Lipan, ale kupodivu minuli pomník, což je velmi mate. Dále pokračují podle silničního značení. Do Kouřimi by to měly být 4 km. Nastává však velké zmatení. Vidí velký Kolín, ale jestli je to Kolín, tak ... Je to Borek, ale tam před chvílí byli.
- 22:33 - Káťa a Ještěrka došli do Třebovle a s blízcí se Kouřimí dobrá nálada narůstá.
- Ještěr, Zbyněk a Honza jsou v Molitorově. Ještěrovi dochází dech a stěží klukům stačí. Inu, už není nejmladší ...
- 22:40 - Šárka a Tomáš jsou v Třebovli - Hlaváčově Lhotě a věří, že se blíží k cíli. Začíná tu být tlačenice.
- Ještěr, Zbyněk a Honza dorazili do Kouřimi a pátrají po Lechově kameni.
- Sysel a Tom procházejí Králku a Bulánku.
- 22:42 - Jsme v Molitorově. Martina se před chvílí přiznala, že ty boty má na nohách teprve potřetí, přičemž poprvé a podruhé je měla na nohách tak pět minut, a že má odřený malíček.
- 22:45 - Jaruška a Kest'a jsou v Kouřimi. Mají radost, ale předčasnou. Žlutou značku sice nacházejí, ale vzápětí ji zase ztrácejí.
- 22:47 - Slon a Blond'ák jsou v Králce a pokračují dále na Molitorov.
- 22:48 - Martina začíná docela výrazně pajdat, ale naštěstí je tu Kouřim. A teď žlutou značku. Jenže to se lehce řekne. Všimám si směrovky vpravo Skanzen 200 m. Co kdyby vedla žlutá tam? Mohlo by to být kratší než přes náměstí. Vydáváme se tedy z kopce ke skanzenu, ale tam je pouze červená značka. Zklamání jdeme na náměstí.
- Do Kouřimi se dostaly Janinka a Anča. Trochu to tady znají, takže by neměl být velký problém najít Lechův kámen. Větší problém dělají ty davy lidí, které tady pobíhají a když se před nimi chcete skrývat, tak je to velmi náročné.
- 22:50 - Lucie a Vejďa jsou také v Kouřimi. Lucie popohání Vejďu, který zdržuje. Přímo u cedule Kouřim musel na velikánskou stranu.
- 22:55 - Dáša a Lenka dorazily do Kouřimi. Nacházejí směrovku Lechův kámen 1,5 km.
- 22:57 - Ještěr, Zbyněk a Honza jsou u Lechova kamene a zavěšují známku.
- 23:00 - V Kouřimi jsou i Káťa a Ještěrka a začínají se soustředit na hledání žluté značky.
- 23:07 - Došli jsme na náměstí. Cestou jsme žádnou Sokolovnu neviděli, ale předpokládám, že bude na náměstí. Moji domněnku posiluje i to, že opět vidíme Ještěra, Zbyňka a Honzu, kteří už míří do cíle. Na nás však čeká ještě putování k Lechovu kameni.
- Jaruška a Kest'a už zase žlutou značku našli a dorazili pod skálu a zahlédli na stromě, že žlutá značka odbočuje. Ale kam? Šipka ukazuje neurčitým směrem, každopádně ale nahoru. Tak tedy vpřed. Obětavě se drápají po skále nahoru.
- Před chvílí byly u kamene Janinka a Anča. Teď se maskují u skály před ostatními, ale marně. Jaruška a Kest'a na ně při svém bloudění šlápli.
- Lucie a Vejďa jsou u Lechova kamene. Zavěšují známku a vracejí se zpět.
- Potkáváme je dole v údolí pod skálou. Přejít potok a jdeme dále po asfaltu, když tu mě upoutá svit baterky na skále nad námi. To bude určitě někdo z našich a hledá Lechův kámen. Skutečně jsou to Jaruška a Kest'a, kteří se vyškřábali nahoru na skálu a teď marně hledají cíl. Svítím si okolo a vidím na stromě, že žlutá odbočuje vpravo. Ale kam? Pátráme v okolí i pod skálou a nakonec nacházíme stezku vpravo do kopce.
- Za našimi zády se ozývají známé hlasy a svítí zapalovače. Káťa a Ještěrka, obě bez baterky, se vydávají za námi.
- 23:15 - Sysel a Tom jsou v Kouřimi, ale znejistěli nad Lechovým kamenem. Jdou tedy na náměstí, protože tuší, že nejbližší značka bude zde.
- 23:17 - Do Kouřimi dorazili Slon a Blond'ák. Tady už to znají, a tak se vydávají rovnou k nádraží a odtud přes pole přímo k Lechovu kameni.
- 23:18 - Kouřim.
- „Ale jen pasivně,“ dodává Šárka.
- Teď s Tomášem hurá na Lechův kámen, ale kde to je?
- Stejně se ptáme i my. Vylezli jsme na kraj louky nad Kouřimi a nevidíme nic.
- „Konečně si vyzkouším osud,“ jása Martina a vytahuje tužku, uvnitř které je kostka a když s ní zaklepete, tak vám padne ANO nebo NE.
- Šel bych vpravo, ale čekám, jak to dopadne.
- „Máme jít vpravo?“ ptá se Martina kostky a kostka odpovídá ANO.
- Oddech jsem si a pokračujeme po mezi. Je tu vyšlapaná stezka a to nám dává naději.
- 23:20 - Lucie s Vejďou a Janinka s Ančou dorazili do cíle.
- 23:22 - Konečně Lechův kámen. Káťa a Ještěrka už jsou u něj a hledají onen keř na zavěšení placky. Nemají však baterku a zapalovače přece jenom okolí příliš neosvítí. Teď je jim moje baterka dobrá. Nacházíme společně keř, zavěšujeme známky a hurá dolů. Káťa a Ještěrka nám chtějí utéct. Nечceme se přerazit a volíme raději pomalejší tempo. Cesta je zrádná. Cestou míváme Jarušku s Kest'ou a Dášu s Lenkou. Jaruška zoufale vyzvídá, jestli jdou správným směrem.
- 23:27 - Jaruška s Kest'ou a Dáša s Lenkou jsou konečně u Lechova kamene, zavěšují známky a hurá do hospody.
- Potkáváme v úzkých městských uličkách Sysla a Toma. Sysel s Martinou se na sebe okamžitě vrhají a pošťuchují se. Člověk by jim těch 17 a 18 let nehádal.
- 23:29 - Káťa a Ještěrka dosprintovaly do cíle.
- 23:30 - Šárka a Tomáš jsou na náměstí, vidí zde kámen a hospodu. Už se těší, že je to ten pravý, ale není. Hledají tedy žlutou značku.

Potkáváme je právě, když zběsile krouží kolem kostela. Zdá se, že nás ve své zoufalé snaze nevidí.

Šárka a Tomáš nás sice viděli, ale mysleli si, že také bloudíme. Nakonec se jim povedlo žlutou značku najít a vydávají se po ní k Lechovu kameni

- Do Kouřimi dorazili také Čombe a Mejla a hledají žlutou značku.

- K Lechovu kameni dorazili Slon a Blondřák. Zavěšují známku a vracejí se po žluté značce do města.

23:32 - Martina už se těší do hospody. Ne snad ani na občerstvení, které nám slibuje Marian, ale malíček bolí. Míříme rovnou k objektu, ve kterém svítí všechna okna, stojí u něj Kosova avia, a navíc je tam napsáno, že je to hospoda Sokolovna. Jsme v cíli.

- Sysel a Tom zjišťují, že Lechův kámen není opravdu žádný kamínek, ale pořádný balvan. Pověsili známku, jdou zpět a hledají Sokolovnu. Tom nutí Sysla běžet. Sysel se vzpouzí, ale marně.

23:37 - Jaruška s Kestřou a Dáša s Lenkou dorazili společně do cíle.

23:40 - Slon a Blondřák jsou v cíli.

23:42 - Sysel a Tom jsou v cíli.

23:45 - Šárka a Tomáš to už chtěli v půlce výstupu vzdát, ale nakonec vytrvali a ke kameni dorazili. Odměnou je jim krásný výhled do okolí. Vydávají se tedy zpět a doufají, že budou do půlnoci v hospodě. Hodina duchů ještě není, ale už tu někdo straší. Ale nejsou to strašidla, jenom je vyděšili Čombe s Mejlou.

23:52 - Čombe a Mejla dorazili k Lechovu kameni a zavěsili zde

známku.

23:55 - Šárka a Tomáš jsou v cíli.

0:02 - Čombe a Mejla jsou v cíli.

Všichni jsou tedy v cíli a pochutnávají si na guláši. Obsluhuje bývalý Průzkumník Fred, což byl také důvod, že cíl letošního Návratu byl právě zde.

Loni Marian inzeroval dostihy, které se nakonec nekonaly. Letos tomu bylo jinak. Rozdíl pouhých 42 minut mezi 3. a 10. místem hovoří za vše. Trasa náměstí - Lechův kámen byla chvílemi nejfrekventovanější cestou v tomto městečku.

Ohlasy na tento ročník byly různé. Převládal však názor, že by to příště chtělo něco náročnějšího, třeba zase někam na Moravu. V tom případě bych ale jistě osobě doporučil pořádně rozchozené boty.

Kostel na náměstí starobylé Kouřimi

Výsledky 14. ročníku 1999

		čas	délka trasy	body
1.	Ještěr - Zbyněk - Honza	2:07	14 km	10
2.	Martina - Šedřa	2:40	14 km	9
3.	Káťa - Ještěrka	2:54	14 km	8
4.	Sysel - Tom	2:57	16 km	7
5.	Slon - Blondřák	3:06	17 km	6
6.	Jaruška - Kestřa	3:10	15 km	5
7.	Janinka - Anča	3:14	14 km	4
8.	Lucie - Vejdřa	3:28	19 km	3
9.	Šárka - Tomáš	3:35	16 km	3
10.	Dáša - Lenka	3:36	18 km	3
11.	Čombe - Mejla	3:56	18 km	3

Historická tabulka

1. (1.)	Šed'a	99	55. (50.)	Kopyto	8
2. (3.)	Slon	61		Jirka	8
3. (2.)	Čert	59		Lukáš	8
4. (4.)	Šárka V.	52	58. (54.)	Mary	8
5. (5.)	Šárka B.	51	59. (73.)	Čombe	8
6. (7.)	Tom	48	60. (56.)	Hop	8
7. (6.)	Jaruška	47	61. (57.)	Cvrček (Žlutý Kvítek)	7
8. (8.)	Káťa	47		Gogo	7
9. (9.)	Lucie J.	41		Radek	7
10. (14.)	Ještěrka	38		Dibi	7
11. (10.)	Buggy	38		Martina K.	7
12. (11.)	Dáša	36		Fanas	7
13. (22.)	Ještěr	33		Honza K.	7
14. (16.)	Mejla	32		Smahňák	7
15. (12.)	Bobr	31		Holcmoš	7
16. (13.)	Starosta	30	70. (67.)	Baterka	7
17. (15.)	Vojín	30	71. (68.)	Martina (Stopaři)	6
18. (19.)	Janinka	30	72. (70.)	Pizi	6
19. (17.)	Čmelák	28	73. (71.)	Blond'a	6
20. (18.)	Dodo	26		Kadažča	6
21. (20.)	Helča	25	75. (73.)	Bublina	5
22. (21.)	Kosa	24		Lenka (Stopaři)	5
23. (30.)	Martina F.	21	77. (76.)	Hany	5
24. (23.)	Kuba D.	21	78. (77.)	Žába	4
25. (29.)	Blond'ák	19		Jitka	4
26. (50.)	Zbyněk	18		Samec	4
27. (24.)	Pitras	18		Lenka P.	4
28. (25.)	Miša	17	82. (81.)	Alena P.	4
29. (26.)	Herouš	17	83. (82.)	Lenka Š.	3
30. (27.)	Mech	16		Honza (Barbucha)	3
31. (28.)	Ála V.	14	(-)	Vejd'a	3
32. (57.)	Sysel	14	86. (84.)	Věra	3
33. (48.)	Kesťa	14	87. (85.)	Lucka D.	3
34. (31.)	Koko	12		Petr	3
35. (47.)	Lenka V.	12	89. (87.)	Mirka	3
36. (32.)	Káče	12	90. (88.)	Martina	3
37. (33.)	Želva	11		Jarda	3
	Špek	11	92. (90.)	Dušan	3
39. (35.)	Jana G.	11	93. (91.)	Myška	3
40. (55.)	Tomáš S.	11		Máček	3
41. (36.)	Návro	10	95. (93.)	Cvrček (Stopaři)	3
	Kocour	10	96. (94.)	Krteček	3
	Pavel	10		Marian	3
(-)	Honza H.	10	98. (96.)	Jerry	3
45. (39.)	Pipi	10		Robert	3
(68.)	Anča	10	100. (98.)	Terezka	3
47. (40.)	Amík	10	101. (99.)	Koza	2
48. (41.)	Jarda K.	9		Andrea	2
	Kuba U.	9	103. (101.)	Luboš	1
	Hardy	9		Ivana	1
	Pedro	9		Skyslo	1
	Navys	9		Kuře	1
	Soptík	9		Vilík	1
54. (49.)	Haňára	9		David	1
				Jana	1

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

PALAČINKY

Když se dělají palačinky pro celý tábor, zavání to trochu šílenstvím. Začíná se už nedlouho po obědě. Roztopí se oboje kamna, co to jde, vyhrabou se všechny dostupné pánve a jde se na věc. Pokud je zrovna typický letní den, u rozpálených kamen je to o infarkt. Dnes se musíme sklánět nad hrdinstvím děvčat, která dělala palačinky ve staré nouzovské kuchyni, která se z důvodu nedostatečného větrání měnila v pekelnou výheň. K plotnám se vešly maximálně dvě, takže to dlouho trvalo. Nebylo divu, že se často střídaly, a to u nich asistovali ochlazovači, kteří jim čas od času mávali před obličejem kusem kartonu, aby je aspoň trochu osvěžili.

Při projektování nové kuchyně se tedy nezapomnělo na dlouhé větrací okno hned za kamny. Odpadla funkce ochlazovačů a k plotnám se ve-

jdou čtyři kuchařky, takže to jde rychleji, ale rozpálená plotna stále dělá svoje.

Rok 1999 byl vyjímečný počtem účastníků. Udělat palačinky pro 70 strážníků, to už není maličkost. Spočítat správně množství jednotlivých ingrediencí už vyžaduje značné matematické znalosti. A jsou prázdniny, teplo a vůbec. Zkrátka se stalo, že se Káťa s Ještěrkou přepočítaly a daly to těsta více mléka, než bylo zdravo. O dost více, přímo o jednu nulu. Násobilka je prevít. Nezbylo už nic jiného, než přidávat ostatní součásti tak, aby těsto mělo správnou hustotu. Zatímco Káťa to bere s humorem, Ještěrka se zpočátku chytá za hlavu.

„Běž pryč!“ vyhání ji Káťa z kuchyně.

Potom společně s Šed'ou upravují vzorec pro výpočet počtu palačinek

k obrazu svému. V kuchařské knize jednu porci představují dvě palačinky.

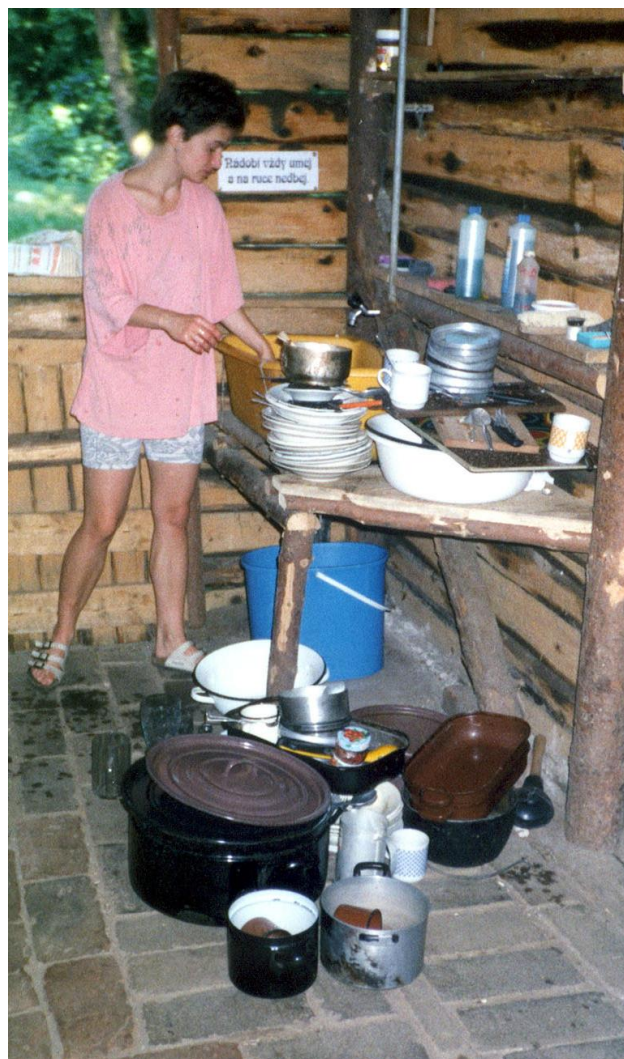
„To je málo,“ tvrdí Káťa. „Kluci snědí minimálně čtyři.“

Po dalších korekcích, jako třeba množství těsta na jednu palačinku, došli k tomu, že těsta není desetkrát více, ale jen dvakrát, a to je uspokojilo.

Vzápětí se ukázalo, že dostatečná rezerva neuškodí, protože hodinu trvalo, než se vybraly ty nejlepší pánvičky a než se zahřály na správnou provozní teplotu. Po celou tu dobu se palačinky trhaly, připalovaly a vůbec to vypadalo bledě. Ale pak už se začalo dařit a do večera bylo hotovo. Dost palačinek sice zbylo, ale v Nouzově u některých lidí není nikdy nouze o hlad.

Káťino excelentní obracení palačinky

Ale toho nádobí potom...

OHLÉDNUTÍ (2)

Rozhovor se Starostou

Starosta byl tři roky hlavním vedoucím oddílu po Kosovi. Rozhovor s ním zaznamenaly Myšky.

V kolika letech jsi přišel do oddílu?

V devíti. Jako jiskřička. Já to ještě stihnul.

Jak dlouho jsi byl vedoucí?

Jako hlavní, jo? Tři roky...

Jak jsi získal přezdívku?

Hahaha. Přezdívku mi vymyslel Špek a bylo to skrz tepláky. To totiž běžel seriál a starosta tam měl tepláky. Já nosil široký, seriálový.

Líbila se ti přezdívka Bonifác?

Nejde o to, co se komu líbí, spíš co komu přistane...

Jaké družiny jsi vedl?

Vzhledem k tomu, že jsem byl hlavní vedoucí, tak jsem vedl všechny. Zkrátka hodně, no.

Jaký tábor se ti líbil nejvíc?

Všechny. Každý má svoje kouzlo. Ale asi první celotáborovka s Alva-rezem.

Připravoval jsi nějakou celotáborovku?

Většinou na přípravě celotáborovek se v době instruktorování a vedoucování podíleli všichni. Celotáborová hra není prací jednoho, nýbrž kolektivu.

Jaká byla tvoje největší láska v oddíle?

(přemýšlí) Těch bylo spousta...

Ale největší!!!

Je to myšleno hmotně nebo nehmotně? Veškerý dívčí pokolení. To byly všechno moje lásky. Třeba...

Svěřil bys svoje děti do rukou Klaví-d'ovi, kdyby byl vedoucí?

No, jako kdybych se viděl... V případě kladného vývinu možná ano. Kdyby to bylo teď, tak asi ne.

Tvůj nejpůsobivější zážitek na táboře nebo vůbec?

To bylo zážitků... Každá hlídka byl osobitý zážitek, etapa... Největší zážitek jsem měl, když jsem hrál v celovečerním filmu šerifa.

(Pozn. redakce: Jednalo se o film Limonádový Joe, což byla filmová

verze programu pro rodiče na táboře 1985. Film trval necelých 10 minut.)

Co si myslíš o nynějším chodu oddílu?

Těžko si můžu myslet nějaký určitý věci. Jsem platicí... Myslím si, že to jde tak, jak by to jít mělo.

Bál ses někdy tak, že ses málem počůral (podrobnosti být nemusí)?

Strachem jsem se snad nikdy nepočůral. Smíchy bylo na krajíčku... Mám dobře fungující svěráky.

Spadlo ti někdy něco do latriny?

Nó, rulička papíru.

Jak se ti na táborech vařilo?

Pěkně, většinou to závisí na stravnících a když se jí, tak se vaří dobře.

Koho sis nejvíce v oddíle vážil?

Koho? Asi svého předchůdce - Kosy. Co se týče vedoucování. I starších kluků, to je logický. Tak by to mělo fungovat.

Kam jsi jezdil nejraději na výlety?

Chmmm..., všude tam, kde byl kousek lesa, skály nebo vody.

Konkrétně!!

Veletov, Nouzov.

Jak se jmenovala tvoje družina?

Blesk, když jsem byl úplně nejmenší.

Jaká písnička se ti líbila nejvíc?

Písničky jsou hezký, ale nejvíc? Do kapsy občanku, Hejno vran - to bylo dobrý, Lodnický lament. Hehehe!

Zazpívej!

Hihih. Tak já ti zazpívám, co jsme zpívali s Dodem... „Když nad pasekou vzlítne hejno vran“... Víc toho neumím. My se to museli učit za trest.

Tvůj nejlepší kámoš v oddíle?

Pitras, Dodo, Čmelák.

Na jakých stavbách jsi se na tábořišti podílel?

Na všech. Úplně na všech a na některých, co jsem se podílel, už ani nestojej, protože věkem to už spadlo.

Proč jsi odešel z oddílu?

Přenechal jsem svůj post dalším generacím. No, vodošel jsem, no... To je generační pochod

Co teď děláš?

Sedím na židli a odpovídám na otáz-

ky. Pracovně - u policajtů. Asi se na mě oddíl podepsal. Možná...

Vrátil by ses teď do oddílu?

Aktivně bych se určitě vrátit chtěl, ale přič... - Myslím si, že bych mohl být užitečnější v neaktivní části. Zajištění věcí...

A slovo závěrem?

Máte to tu hezký, člověk se vrátil nák do těch dětskejch let, no.

Děkujeme Starostovi, že si na nás udělal čas. Díky.

Starosta před prestižním zápasem ve vybíjené s Oregony (Nouzov 1993)

Kamarádi Dodo, Starosta, Čmelák a Pitras (Šťáralka 1985)

Budoucí policista Starosta (Šťáralka 1985)

BAVÍME SE NA NÁŠ ÚČET

Diskuze o vyzvednutí zasklených oken.

Tom: A platils je?

Blondřák: No, neplatil a okna jsem tam nechal.

Tom: Jdeme hlasovat.

Lasse: Jsem proti!

Káťa: Ty nemůžeš bejt proti, když jseš tak mladej.

Lucie marně hledá volnou židli.

Lucie: Vy jste tlustý, zaberete všechny místa.

Kosa: Jak to, my jsme se vešli, ty ses nevešla. Tak kdo je tady tlustej?

Káťa: Tuhle jsem viděla sysla.

Tomáš: To byla určitě krysa.

Káťa: Ba ne, byl to určitě sysel. Bylo to takový malý a tlustý.

Sysel: Cože?

Šárka: Holky!

Ferča: My nejsme holky.

Katka: Já jsem nemocná, dneska jsme měli němčinu.

Anča: Tak co, Lasse, ještě tě nevyhodili ze školy?

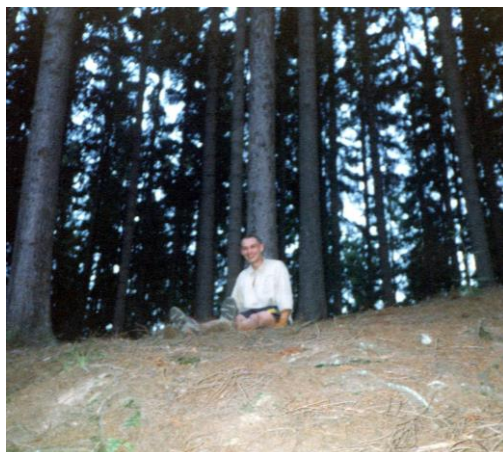
Blondřák: Už nevím, co měla za tričko, ale byla celá v černým.

Jeden hot a druhý čehý

Jakub po zajisté zralé úvaze opouští lano přes potok

Ještěřův pokus o sjezd pahorku nad táborem našťestí skončil neúspěšně

Příspěvek k 10. výročí sametové revoluce aneb vodní děla opět v akci

*Všechno nejlepší do
nového roku 2000
a dobrou náladu nejen
nad stránkami
Nouzovského Žurnálu
vám přeje redakce*

PF 2000